

Nová dohoda: EU se oficiálně stala nástrojem NATO

infokuryr.cz/n/2023/01/16/nova-dohoda-eu-se-oficialne-stala-nastrojem-nato

kuryr

16. ledna 2023

Dne 10. ledna podepsaly EU a NATO dohodu o povýšení svého partnerství „na novou úroveň“. Podle společného prohlášení se hledá užší spolupráce při jednání s Čínou a Ruskem. Co znamená dohoda?

Bez povšimnutí německých médií EU a NATO v úterý podepsaly dohodu, která posouvá jejich partnerství „na novou úroveň“. Podrobnosti nebyly hlášeny, byly o tom jen krátké články, jako například [tento článek na Spiegelu](#) . Málem mi uniklo, že tato dohoda oficiálně udělala z EU zástupného agenta NATO – a tím i USA – víceméně stranou.

Věc je naprosto jasná. Pamatujete si ještě na debaty v EU v posledních letech o tom, že by se EU měla ve vojenské oblasti osvobodit (alespoň trochu) ze závislosti na USA a provádět vlastní obrannou politiku? Jedním ze zastánců této myšlenky byl zejména francouzský prezident Macron, který v ní viděl způsob, jak zvýšit vliv Francie, která je po brexitu poslední jadernou velmocí v

EU. Skutečnost, že Macron opakovaně popisoval NATO jako „mozkově mrtvé“, nebylo překlepem, ale součástí jeho pokusů dát EU vlastní obrannou politiku a dát Francii větší vliv.

Tyto tendence – v rozporu se zájmy USA – o trochu větší nezávislosti EU na USA skončily v úterý, protože ve smlouvě s NATO se EU podřídila NATO, potažmo USA, ve vojenské a obranné politice. Než jsem o tom mohl sám napsat článek, Maria Zacharovová, mluvčí ruského ministerstva zahraničí, učinila prohlášení, ve kterém to svým ostrým jazykem uvedla k věci. Tak jsem přeložil ruské prohlášení.

Začátek překladu:

Společné prohlášení o spolupráci mezi EU a NATO, které 10. ledna letošního roku v Bruselu podepsali předseda Evropské rady Michel, předsedkyně Evropské komise Ursula von der Leyen a generální tajemník NATO Jens Stoltenberg, potvrzuje plnou podřízenost EU k úkolům severoatlantického bloku, který je mocenským nástrojem k ochraně zájmů USA. Pod rouškou „posílení transatlantických vazeb“ a „posílení strategického partnerství EU-NATO“ budou prosazovány úkoly stanovené ve Strategické koncepci Aliance, přijaté na madridském summitu v červnu 2022.

Na euroatlantickou bezpečnost, v rozporu se všemi závazky OBSE, bude pohlíženo prizmatem boje proti naší zemi, zvýšení dodávek zbraní a vojenského materiálu kyjevskému režimu, zvýšení vojenské mobility v evropském „divadle války“ a širším NATO – vidět rozšíření. Ustanovení prohlášení, že obranná politika EU je ve srovnání s politikou Aliance druhotná, neboli „doplňková“ v jazyce stratégů NATO, fakticky neguje nárok EU na autonomii v této oblasti.

Odkazy v dokumentu na mezinárodní právo a principy Charty OSN jsou zvláště pokrytecké vzhledem k agresi aliance proti Svazové republice Jugoslávii v roce 1999, invazi do Iráku v roce 2003 a

bombardování Libye v roce 2011.

Na globální úrovni směřuje EU k „nové úrovni partnerství“ s NATO, čímž je vtažena do geopolitického souboje s Čínou, kde si udržuje prvenství Aliance v operačních oblastech, jako je ochrana kritické infrastruktury, vesmír, médií a dokonce i boj proti změně klimatu.

Společné prohlášení je také dalším pohrdáním filozofie západní nadřazenosti. Bez obalu uvádí, že NATO a EU využijí všech politických, ekonomických a vojenských prostředků „v zájmu naší jedné miliardy občanů“. Na zbytek světa se v podstatě pohlíží jako na nepřátelské prostředí, které je třeba přetvořit stejnými prostředky. Tento přístup samozřejmě není nový. Vysoký představitel EU Josep Borrell již popsal EU jako „rozkvetlou zahradu“ a okolní svět jako „džungli“ zasahující do této zahrady.

Ale ve skutečnosti to není „džungle“ šlapající po „prosperujícím“ Bruselu, je to NATO a EU, která šlape na hrábě ve snaze nastolit unipolární svět. Koneckonců, stabilita, konflikty a napětí, které tak znepokojují Západ na „periferii NATO-EU“, stejně jako krize potravinové a energetické bezpečnosti, z nichž Brusel obviňuje Rusko, jsou přímým důsledkem „humanitárních“ zmíněných výše. intervence“ NATO a pokusy EU donutit země, aby následovaly „správný“ zahraničněpolitický a ekonomický kurz. Nedávno, když mluvčí Evropské služby pro vnější činnost komentoval situaci v Bosně a Hercegovině, aniž by projevil sebemenší rozpaky, řekl: že veškeré kroky této země v politické sféře a to, co se tam děje, musí odpovídat „očekáváním EU“. Nic víc a nic méně.

Je zřejmé, že agresivně-konfrontační přístup NATO a EU vůči státům provádějícím nezávislou zahraniční politiku, stejně jako pokusy o rozdělení států světa na „naše“ a „oni“ brání mírovému řešení konfliktů pouze a oslabit mezinárodní bezpečnost tváří v tvář pokračujícím výzvám, které představuje terorismus, jehož hrozbu dokument rovněž uznává.

Motivy Američanů jsou jasné: chtějí zatáhnout EU do „globální rivalry“, kterou hlásá Washington, jak stojí v prohlášení, a pak Evropany čeká nezáviděníhodný osud amerického vazala, hrajícího si ve světové politice a ekonomice ztrácející půdu pod nohama. se každým krokem stává závislejší na Washingtonu.

Velkou otázkou je, zda mají občané států EU, kteří jsou nuceni v důsledku systémových krizí způsobených západními zeměmi nákladnou konfrontaci platit ze svých peněženek, zájem. Pokud jsou ochotni zůstat závislí v novém světovém řádu a obětovat své národní zájmy ve prospěch USA, pak je to jejich volba. Ale světový řád už nikdy nebude „zeměkoulí NATO a EU“, bez ohledu na to, jak moc o tom Washington a Brusel sní.

konec překladu

Thomas Röper

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST

Sdílet: